

ZENSKÁ HLÍDKA.

RÍDI M. BUREŠOVÁ.

EMMY JIRMANOVÁ:

CHCEME NEODVISLOST!

Jak velice jsou ti muži bež-ohlední - vůči nám ženám! Chtí všecko sami, vždy stávi se v před... Věak již v nejtěplejším mládí vstěpuje se jim ta panova-nost... dáva se jim přednost ve všem!

Co bývá hluku, narodí-li se chlapec - naproti tomu co soustrasti neb i úsměšků nejpaučejších projevu-je se nad narozením děvčete v mnohých rodinách, ba dostává se často i výčetek matkám, od manželů bezohledných. - Proč to? Zda-li se dosti zhusta nestává, že ten, toužebně očekávaný narozený přine sklame ty skvělé naděje rodilých svých v budoucnosti na do-bro - zda-li ta, třeba tak málo vítaná dcera nevyvine často vět-šími schopnostmi, než mnohý muž?

Ano, jsou mezi námi právě tak nadaní duševně, jako mezi muži zase nenadaní, a kdyby nám ve všem nepřekážely ty velké řady předsudků vyniklo by též mezi námi žen duchaplných více! - Muž vysvól si obor životní který-koli a dosáhne svého cíle ať již s většmi neb menšími obtížemi; člověk příčinlivý přese všechny překážky dochází konečně k exi-stenci, je-li mu osud jen dost má-lo přízniv! - Hleďe s námi! Tu hle-dí se v první řadě na vdavky a jak to dnes všeobecně je vidno be-ze všech ohledů na to opravdové štěstí, ba - na čest a dobré jmé-no. Hledí se vždy jen na skvělou partii, výhodné postavení, peníze, zlato... nároky jak mužů tak i žen jsou dnes nesmírně přeměřeny; každý chce vždy o mnoho víc, než co sám má - ba, snad zdá se, že navráci se ta doba, kdy lidé klaněli se zlatému teletí! - Muži dnešního dne utrácí život po většinu v hýřeni, jen pozitky a zas pozitky až do krajnosti; neohlíd-také na ně a na čest nejmeně, ládnému životu se vyhýbají a těch pozitků nezískají by se za žádnou cenu - podnikají souboje pro ně-jakou třeba jen pravděni, bez-duchou loutku, na které často ne-ní něčeho, jen něco snad hedvá-ných cárů...

Zda není tu škoda života často tak nadějněho? - K vůli tako-vé kňavici mnohý i vysoce vzdě-laný muž tropí kousky politování-hodné a zabuzuje se na dobro, za-hodí své dobré jméno, zahodí i ro-dinu... Lidí opravdového cha-rakteru je dnes tak velice málo a zdá se mi, že na takové pohlíží se dnes, jako na podiviny...

tekně se; skvělá partie! Co pod tím máme rozumět, my ženy? - Bohatý ženich, velký pán - tof dnes cílem všech; má-li ten že-nich či nevěsta opravdovou duši - srdce - na to se nikdo ne-pítá... jsou-li nějaké námítky, smělí se, ať si lidé mluví, jen když je vyhlídka na pohodlné živobytí, ostatní vše je něm...

A proč tedy je stále tolik ste-seků na ty ženy, nevěsty, tehýně? Právě špatná volba nevěsty, že-niča je toho příčinou; duši nezkonu, má dnes nikdo, jen ten zvrnělý, a váhu zlata... Kde zůstává pak láska, přátelství? - Jak přemno-hé bohatě tíží to jeho zlatu, které mu jini závidí... jak závidí ča-sto on sám tomu chudému dělníku tu jeho nuznou chatrč, ve které sí-dlí to drabocenné doplně štěstí! - Jen duše opravdová, ryziho charakteru, která se nedá zavést ani leskem zlata, ani hrou sebe-pestřejších motýlů, může učiniti jiné šťastnými. Vždyť ten motýl jen praktěhouněk zvířátko, vydr-ží sotva několik dní, měsíce a - veta po něm; a k vůli takovým nepatrným zjevům přelévá mno-hý celý hory, ba se i ubíjí a když konečně dosáhne jej - rozeře ruku... co mu zbývá z krásného motýla? - Dvě pomačkaných kří-del - mrtvé, nehezké tělo... A kdo nahradí pak ty útrapy? - Nikdo! - Než to dnes neplatí, muži dnešního dne nemají vzhle-duchů, jsou rozkošníci, a jejich jednou tužbou podobní, pe-stří motýli... Teprve, když co-nečasté dosti uhlí, když jsou už ži-votem unaveni, pomýšlí na to, by se oženili.

A jde to opravdu nesmírně leh-

ce, nevěstu snadno si zaopatří, vždyť se nikdo na to neohlídá, má-li taký ženich líc bledé, oči zapadlé! nevěstu dostane přece snad-no i bohatou... Proč? - Proto-že ty ženy jsou (totiž byly vždy) na to poukázány, až ten který muž nad některou se smiluje, až zařídí jí domáčí krb, šťastnou existenci a hlavně zabezpečí budoucnost.

Ano - smiluje... neb co se stane z dívek, které se nevdají? Politování hodné, opuštěné zjevy, které často ani svého příslušní ne-mají, odkázány jsouce na milost a nemilost svých příbuzných, aneb žijí i ve velké bídě! To jest ovšem velmi trapná situace, ba nesmír-ně trápí. Nynější muži ženitbu nemyslí, ale dívky jsou na to pou-kázány; dokud jsou mladé, bývá do-bře, jsou tu rodiče, kteří se sta-rají, mnohé provdají se... Ale, co ty, které osud nevdání proná-sledoval, které nežáří zlatem, krásou? - Mají býti ztraceny? Ne- jsou to snad lidé, jako my, když sestárnívá, bývají jiným pro po-směch? - Kdož ví, jaký urputný osud skrývá se v jích minulosti, nejsou-li toho snad právě příčinou nehezkost, chudoba?

V takové staré, opuštěné ženit-bě skrývá se zhusta srdce zlaté, povaha ryzí... jak mnohá z nich obětovává celý svůj život jediné-mu, třeba i ztracenému svému ide-álu... Kdož ví, kdo byl ten člo-věk, jenž vykročil jim druhdy ty hluboké vrásky na čelo, ty bílé vlasy na skráních?... Než, co jest příčinou všech těchto našich béd? - Jen ta odvinnost naše! - A léc proti tomu? - Práce!

Jen práce jest ta vzácná věc, která může prospěti! - Dívky, spolčují se na vdavky, zapomínají na všechno jiné, jen muž jest jejich jediným cílem. - to ří-kala maminka už hned z mládí... muž té bude žít, bude se starat o Tvé blaho a budoucnost! Ale, když se muž naskytne - co po-tom? - Na to dříve se nemyslelo!

Nyní však, když muži přestá-vají se ženiti - a konečně, kdyby tak i právě nebylo, máme jináči náznaky o životě! - Nespolčujeme na možnost, ale na jistotu! Prýč s odvinností - hleďme si každá u-žitečné práce a byť to bylo i ře-meslo, vždyť každá nemá hned prostředků ke studiu; jen práci, práci a neodvislost a pak vymizí hodné a zabuzuje se na dobro, za-hodí své dobré jméno, zahodí i ro-dinu... Lidí opravdového cha-rakteru je dnes tak velice málo a zdá se mi, že na takové pohlíží se dnes, jako na podiviny...

M. Nebudová, West Point, Neb. - Vážená pořadatelko "Z. H." a milé spolčeničky! S dychtivo-stí očekávám vždy milý nám "Po-krok" a snad netřeba ani podotýkat, že "Ženskou Hlídku" musím přehlidnouti nejprve. A zdá se mi, kdybych z vás, milé dopi-sovatelky, některou uviděla, že bych každou podle dopisů pozna-la. Nejspíše bych asi poznala pí. B. Novotnou, která to umí téměř páuům, či vlastně slabochům, sypat. Milá paní, zdá se mi, že tvrdě české palce ještě ne-vymřely. Ptáte se, proč tak sou-dím? Budí povím vám to! Za-jisté, že se mnohá pamatujete, jak v českých omázkových novínách pánové napomínali, aby se v Sokolovně v tom krásném stán-ku, v té chloubě české, alespoň o divadle - nekouřilo. Avšak, ma-je milé, sedíte-li tam chvilí, oči vás zažnou páliť, maně se ohled-nete, a co to? Ach, ty ubohá do-myšlivosti silných! Chvillemi se ten stánek, chlouba omázkových Čechů, podobal v pravém slova smyslu venkovské udirné. Jen že my venkované jsme upatrněji u výběru kouře pro naše udirny; v těchto není spáleno tolik laci-ného materiálu jako u vás v S.

Všechna čest Vám, pánové, kteří dovedete chontky své opanovat rozumem, všechna čest Vám! Je-ště jeden obrázek sesmutněl mi chvil v Omaze. Sudte samy, drabě! Jest tam šestičlenná ro-dina. Otec už po tři týdny nebyl v práci (znechutila se mu) a před touto nechtí k práci své výplaty promarnil s dobrými kamarády, neb, jak on sám říká, má prý moc mokrě srdce, takže nemůže niko-mu nic odepřít. Právě když jsem byla u sestry pí. K., byla tam při-tomna ona paní a povídá: "Pořád koukám z okna, kdy usním koneč-ně svého muže. Šel ráno pro ma-sto a nyní jsou už tři příjody a on dosud nejde a děti přijdou už ze školy." Chodí do školy tři, nej-starší pak již od 13 let pracuje, aby alespoň s nejnětnější matce přispěl. Konečně v pět hodin ví-díme pana S. kráčet po ulici. Zá-dané maso nenesl, ale za to nesl domů ženu a hladovým dítkám povedenou opici. Je možno, dra-hé sestry, muže takového nazývatí mužem? Ne, o ne! Co stojí pí. K. u tv, které osud nevdání? - Stojí miliony peněz, myriády zločinů, tisíce zehráků, tisíce zničených žen, statisíce svedených bídu neb šílenosti k sebevraždě, a každým květem, jenž mohl býti věnce-m jejich životů, uvadlým. F. W. Farrar. - A co je střednost? - Střednost přidává uhlí na oheň, monky do sudu, důvěru v obci, spokojenost v domácnosti, oděvu na dětech, síly těla, rozumu v hlavě. Benjamin Franklin. - Díky osu-du, že jest přec větší, ba mnohem větší procento domácností střed-ných, spokojených, v kterých je mílo polytí. Tak i já s naší de-cuzkou, pí. Zemanovou, v Omaze jsme se potěšily mezi svými dra-hými přáteli a v Sokolovně při di-videlním představení "Dáblava dcera" pookřály. Dosud slyším ten zvonkový hlásek, jak sladce zněl při tvrzení, že "co jest kvit-ka slunce svít, to jest srdce lásky cit". A co nejlepšího? Myslím, že nebudeme nikdy trpět úbytím. Jeden náš pan soused jak se patří nás podkuloval a při tom našeho domova - z Minnesoty. Byly potěšitelné. Nová dráha Soo Line velice přispěla k rozkvě-tu české osady okolo Denham. A proto jsem se pranic nedivila, když tuji Pepí vypravoval, jak se starý pan Lehečka jenom umívá a je pořád mladší a jak mnoho a mnoho jiných milých přátel na-chvílkami vypadal jako knotr Brázdá při fotografování. Když jsme přijely domů, litovala jsem, že jsme se tam nezdržely déle. Vše bylo doma v nejlepší pořádku, podlaha umyta a přichystán chut-ný oběd, ku kterémuž přispěla též švak. pí. Bartoňová chutnými ja-terničkami. Tak, moje drabě, když nyní vím, jak si ti naši mužští umí ve všem vypomoct, až zase do Omahy zavítám, budu Vás chtití všechny osobně poznat. Váženou pořadatelku jsem již poznala, což mně nemálo těší, v ostatní pak dou-fám. - V minulém dopisu jsem slibila s Vámi sdělit novinky, jež má manžel přinesl ze bývalých svých uviděl, kteří se těšili zdraví a spokojenosti. Vše Vám přeji ze srdce až na ten slíbený čistý balá-nový vzduch, syřený vůni těch krásných jehličnatých stromů. Na ten často vzpomínám a lituji, že jest Minnesota od Nebrazy tak vzdálena. Dobrého zdraví přeju starým i mladým, neb, je-li zdra-ví, to ostatní si zařídí každý dle nejlepšího svého rozumu.

Anna M. Kučera, Tobias, Neb. - Ctěná pořadatelko a milé druž-ky! - Musím se zase jednou dostá-vit do naší milé "Ženské Hlídky". Nejprve děkuji et. pí. M. Burešo-vé za přání k Novému roku. Též i já Vám přeju mnoho zdaru a vše to nejlepší v tomto novém roce. Také příkladem 50 centů na Ú-sřední Matie Školskou a dou-fám, že nune bude vše čtenářek následovat. Abych psala, jaké zbyde máme pošlat, bylo by snad zbytečné, myslím, že postačí, vře-duji, že některý den jest teplo a druhý den zas zima, což zavějujíc počastí nezdravě a proto jest tu také mnoho nemocí. - Pí. Dvo-ráková od Blue Hill, Neb., mi vzkazuje, abych často psala, že náda ete dopisy z Tobias. Též pí. Hendrichová z našeho města mě vybil, abych často psala. Milé družky, též já bych ráda od Váš-ného styčka, neb vím, že každá

víte něco nového. A když se kaž-dá trochu rozezpěme a tak vzá-jemně si pohovoříme, bude nám pak radostno psati dopisy. Co jest tu čtenářek "Ženské Hlídky"? Kdyby každá z nás jen je-den dopis do roka do "Hlídky" napsala, co by tu bylo dopisů a to ze všech států. Ale ono se asi žádně do psaní nechce. Ze mi asi dě čtená pořadatelka za pravdu? Pí. B. Vostřesová od Wilber mi slibila, že se též s nějakým dopi-sem do "Ženské Hlídky" dostá-ví, ale zdá se mi, že marně po něm pátrám. Tedy, milé družky, pište často, a Vy, milé čtenářky, které jste se dosud do naší milé "Hlí-dky" s dopisem nedostavily, rače se k nám přidat. Srdceňý poz-dras čtené pořadatelce, et. red-ctké a všem čtenářkám a čtená-řům tohoto listu!

Františka Teplá, Leigh, Neb. - Ctěná redakce a vážená paní pořadatelko "Ženské Hlídky"! Předem Vám děkuji za přjeti do "Hlídky" a přeji Vám všem šťast-ný a veselý tento rok. Vám pak, milá paní pořadatelko, děkuji za přání, Vámi mi zaslané. I já Vám přeji totéž, aby nám všem totiž tento rok přinesl štěstí, zdraví a spokojenost. Bohužel, že té spo-kojenosti jest mezi námi tak málo a že nespokojenost ve mnohých domácnostech jest přičinou nelás-ky, svárů a zlostí. Kdyby všichni manželé, již se běhoun z lásky, hle-děli a snažili se vyhověti si vzá-jemně ve všem beze všech odmí-nu a vzdrů, byla by mezi nimi spo-kojenost. Ale ono se tak všude ne-lže a pak není divu, že se utvo-ří tři neb čtyři druhy manžel-ství, jak je jižá paní v jednom čísle "Pokroku" jmenovala. Pa-ní ta uznává takového muže, kte-rý jde do saloanu a vypije tam sklenku neb více piva, za hroz-né zlé a ošklivé stvoření. Ale není tomu tak. Neboť když si někte-rý muž zavádí, stane se jazyk jeho ohebnějši a jest mílo s ním si po-hovořiti. Já myslím, kdyby můj manžel jezdil z města domů častě-ji opily, že bych měla více klou-bků a koženin, neb by mi vše dal. Ale musím se mít k němu pěkně a kdyby se mi snad dralo nějaké živé slovo na jazyk, tu je zadr-zím za zuby (ale je to těžké, když už žádných nemám) a pořád na něj jen Honzičku sem, Jeničku tam. A on mě obejme a dá mi hubičku (nu, teď jsem to sama prozradila a tak nevím, jestli mi nerozhije hubu, a podruhé vám to povím) a je dobe. A větě mi, milá paní, že, mu nějakou tu sklínku piva přeju, ať je natočena třeba z hečky. Vždyť si také rá-da jednu v létě, když jest hezky teplo, vyrazím. A myslím, že jest to lepší, než kdybych se dala do žvýkání gumy a pak měla křív-á ústa. Paní ta uznala český lid za dost dobrý pro vyhovoření, ale já myslím, kdo do svého hužla sám kal snáší, že není hoden. - Vám, paní Schwarzová, srdečné děkuji za tu píseň. Nemyslíla jsem si věru, že jest tak dlouhá a pěkná. A také musí být mnoho a mnoho lét stará, snad hned z těch dob, kdy ta Sybilla prorokovala. Ale nevěřím, že se něco podobné-ho už teď stane. - Tak vidíte, drabě družky, pořád jste vřezili "Ženskou Hlídku", by se nám do ní mužští nepletli, a teď jsem se sama přesvědčila, že oni nejsou tak soběti ani zlí k nám ženám - vždyť jsou ochotni každě naše přání vyplnit. Když jsem v "Z. H." požádala o píseň, hned mi je-den pán s ochotou zaslal ji pěkně vypanou v soukromém dopisu. Tedy Vám, ctěný pane, učivě dě-kuji a buďte jist, že nikdy nevy-zradím, že jste z Humboldt, Neb. Dopisy-paní Otupalkovce a paní Vítamavosovce velice se mi zambu-vaří, neb z nich dýše láska a up-římnost i k těm mužům a pro každého z nich naleznou slovo a naluvy. Co jen pan Kastl, chudák, musí přesechnout a ony i jej poz-vazovaly k trpělivosti a - a ví-díte, už jsem se ho zase dočkaly. A není to veselější? Já myslím, že ano! A když jim pan redaktor odpoví na jejich dopisy nějakým tím slovíčkem, jak to dýše humo-rem! Tak vidíte, že k těm mužům musíme přece jen louť. Kdyby ského roku měla vícekrát příleži-tost bečarít sama, neboť jejího manžela viděti jezdil v okolí Schuyler a též jsem s ním mlui-li. Zatím pak se už naučila dobe

Františka Teplá, Leigh, Neb. - Ctěná redakce a vážená paní pořadatelko "Ženské Hlídky"! Předem Vám děkuji za přjeti do "Hlídky" a přeji Vám všem šťast-ný a veselý tento rok. Vám pak, milá paní pořadatelko, děkuji za přání, Vámi mi zaslané. I já Vám přeji totéž, aby nám všem totiž tento rok přinesl štěstí, zdraví a spokojenost. Bohužel, že té spo-kojenosti jest mezi námi tak málo a že nespokojenost ve mnohých domácnostech jest přičinou nelás-ky, svárů a zlostí. Kdyby všichni manželé, již se běhoun z lásky, hle-děli a snažili se vyhověti si vzá-jemně ve všem beze všech odmí-nu a vzdrů, byla by mezi nimi spo-kojenost. Ale ono se tak všude ne-lže a pak není divu, že se utvo-ří tři neb čtyři druhy manžel-ství, jak je jižá paní v jednom čísle "Pokroku" jmenovala. Pa-ní ta uznává takového muže, kte-rý jde do saloanu a vypije tam sklenku neb více piva, za hroz-né zlé a ošklivé stvoření. Ale není tomu tak. Neboť když si někte-rý muž zavádí, stane se jazyk jeho ohebnějši a jest mílo s ním si po-hovořiti. Já myslím, kdyby můj manžel jezdil z města domů častě-ji opily, že bych měla více klou-bků a koženin, neb by mi vše dal. Ale musím se mít k němu pěkně a kdyby se mi snad dralo nějaké živé slovo na jazyk, tu je zadr-zím za zuby (ale je to těžké, když už žádných nemám) a pořád na něj jen Honzičku sem, Jeničku tam. A on mě obejme a dá mi hubičku (nu, teď jsem to sama prozradila a tak nevím, jestli mi nerozhije hubu, a podruhé vám to povím) a je dobe. A větě mi, milá paní, že, mu nějakou tu sklínku piva přeju, ať je natočena třeba z hečky. Vždyť si také rá-da jednu v létě, když jest hezky teplo, vyrazím. A myslím, že jest to lepší, než kdybych se dala do žvýkání gumy a pak měla křív-á ústa. Paní ta uznala český lid za dost dobrý pro vyhovoření, ale já myslím, kdo do svého hužla sám kal snáší, že není hoden. - Vám, paní Schwarzová, srdečné děkuji za tu píseň. Nemyslíla jsem si věru, že jest tak dlouhá a pěkná. A také musí být mnoho a mnoho lét stará, snad hned z těch dob, kdy ta Sybilla prorokovala. Ale nevěřím, že se něco podobné-ho už teď stane. - Tak vidíte, drabě družky, pořád jste vřezili "Ženskou Hlídku", by se nám do ní mužští nepletli, a teď jsem se sama přesvědčila, že oni nejsou tak soběti ani zlí k nám ženám - vždyť jsou ochotni každě naše přání vyplnit. Když jsem v "Z. H." požádala o píseň, hned mi je-den pán s ochotou zaslal ji pěkně vypanou v soukromém dopisu. Tedy Vám, ctěný pane, učivě dě-kuji a buďte jist, že nikdy nevy-zradím, že jste z Humboldt, Neb. Dopisy-paní Otupalkovce a paní Vítamavosovce velice se mi zambu-vaří, neb z nich dýše láska a up-římnost i k těm mužům a pro každého z nich naleznou slovo a naluvy. Co jen pan Kastl, chudák, musí přesechnout a ony i jej poz-vazovaly k trpělivosti a - a ví-díte, už jsem se ho zase dočkaly. A není to veselější? Já myslím, že ano! A když jim pan redaktor odpoví na jejich dopisy nějakým tím slovíčkem, jak to dýše humo-rem! Tak vidíte, že k těm mužům musíme přece jen louť. Kdyby ského roku měla vícekrát příleži-tost bečarít sama, neboť jejího manžela viděti jezdil v okolí Schuyler a též jsem s ním mlui-li. Zatím pak se už naučila dobe

Anna M. Kučera, Tobias, Neb. - Ctěná pořadatelko a milé druž-ky! - Musím se zase jednou dostá-vit do naší milé "Ženské Hlídky". Nejprve děkuji et. pí. M. Burešo-vé za přání k Novému roku. Též i já Vám přeju mnoho zdaru a vše to nejlepší v tomto novém roce. Také příkladem 50 centů na Ú-sřední Matie Školskou a dou-fám, že nune bude vše čtenářek následovat. Abych psala, jaké zbyde máme pošlat, bylo by snad zbytečné, myslím, že postačí, vře-duji, že některý den jest teplo a druhý den zas zima, což zavějujíc počastí nezdravě a proto jest tu také mnoho nemocí. - Pí. Dvo-ráková od Blue Hill, Neb., mi vzkazuje, abych často psala, že náda ete dopisy z Tobias. Též pí. Hendrichová z našeho města mě vybil, abych často psala. Milé družky, též já bych ráda od Váš-ného styčka, neb vím, že každá

Anna M. Kučera, Tobias, Neb. - Ctěná pořadatelko a milé druž-ky! - Musím se zase jednou dostá-vit do naší milé "Ženské Hlídky". Nejprve děkuji et. pí. M. Burešo-vé za přání k Novému roku. Též i já Vám přeju mnoho zdaru a vše to nejlepší v tomto novém roce. Také příkladem 50 centů na Ú-sřední Matie Školskou a dou-fám, že nune bude vše čtenářek následovat. Abych psala, jaké zbyde máme pošlat, bylo by snad zbytečné, myslím, že postačí, vře-duji, že některý den jest teplo a druhý den zas zima, což zavějujíc počastí nezdravě a proto jest tu také mnoho nemocí. - Pí. Dvo-ráková od Blue Hill, Neb., mi vzkazuje, abych často psala, že náda ete dopisy z Tobias. Též pí. Hendrichová z našeho města mě vybil, abych často psala. Milé družky, též já bych ráda od Váš-ného styčka, neb vím, že každá

Anna M. Kučera, Tobias, Neb. - Ctěná pořadatelko a milé druž-ky! - Musím se zase jednou dostá-vit do naší milé "Ženské Hlídky". Nejprve děkuji et. pí. M. Burešo-vé za přání k Novému roku. Též i já Vám přeju mnoho zdaru a vše to nejlepší v tomto novém roce. Také příkladem 50 centů na Ú-sřední Matie Školskou a dou-fám, že nune bude vše čtenářek následovat. Abych psala, jaké zbyde máme pošlat, bylo by snad zbytečné, myslím, že postačí, vře-duji, že některý den jest teplo a druhý den zas zima, což zavějujíc počastí nezdravě a proto jest tu také mnoho nemocí. - Pí. Dvo-ráková od Blue Hill, Neb., mi vzkazuje, abych často psala, že náda ete dopisy z Tobias. Též pí. Hendrichová z našeho města mě vybil, abych často psala. Milé družky, též já bych ráda od Váš-ného styčka, neb vím, že každá

Anna M. Kučera, Tobias, Neb. - Ctěná pořadatelko a milé druž-ky! - Musím se zase jednou dostá-vit do naší milé "Ženské Hlídky". Nejprve děkuji et. pí. M. Burešo-vé za přání k Novému roku. Též i já Vám přeju mnoho zdaru a vše to nejlepší v tomto novém roce. Také příkladem 50 centů na Ú-sřední Matie Školskou a dou-fám, že nune bude vše čtenářek následovat. Abych psala, jaké zbyde máme pošlat, bylo by snad zbytečné, myslím, že postačí, vře-duji, že některý den jest teplo a druhý den zas zima, což zavějujíc počastí nezdravě a proto jest tu také mnoho nemocí. - Pí. Dvo-ráková od Blue Hill, Neb., mi vzkazuje, abych často psala, že náda ete dopisy z Tobias. Též pí. Hendrichová z našeho města mě vybil, abych často psala. Milé družky, též já bych ráda od Váš-ného styčka, neb vím, že každá

Anna M. Kučera, Tobias, Neb. - Ctěná pořadatelko a milé druž-ky! - Musím se zase jednou dostá-vit do naší milé "Ženské Hlídky". Nejprve děkuji et. pí. M. Burešo-vé za přání k Novému roku. Též i já Vám přeju mnoho zdaru a vše to nejlepší v tomto novém roce. Také příkladem 50 centů na Ú-sřední Matie Školskou a dou-fám, že nune bude vše čtenářek následovat. Abych psala, jaké zbyde máme pošlat, bylo by snad zbytečné, myslím, že postačí, vře-duji, že některý den jest teplo a druhý den zas zima, což zavějujíc počastí nezdravě a proto jest tu také mnoho nemocí. - Pí. Dvo-ráková od Blue Hill, Neb., mi vzkazuje, abych často psala, že náda ete dopisy z Tobias. Též pí. Hendrichová z našeho města mě vybil, abych často psala. Milé družky, též já bych ráda od Váš-ného styčka, neb vím, že každá

Anna M. Kučera, Tobias, Neb. - Ctěná pořadatelko a milé druž-ky! - Musím se zase jednou dostá-vit do naší milé "Ženské Hlídky". Nejprve děkuji et. pí. M. Burešo-vé za přání k Novému roku. Též i já Vám přeju mnoho zdaru a vše to nejlepší v tomto novém roce. Také příkladem 50 centů na Ú-sřední Matie Školskou a dou-fám, že nune bude vše čtenářek následovat. Abych psala, jaké zbyde máme pošlat, bylo by snad zbytečné, myslím, že postačí, vře-duji, že některý den jest teplo a druhý den zas zima, což zavějujíc počastí nezdravě a proto jest tu také mnoho nemocí. - Pí. Dvo-ráková od Blue Hill, Neb., mi vzkazuje, abych často psala, že náda ete dopisy z Tobias. Též pí. Hendrichová z našeho města mě vybil, abych často psala. Milé družky, též já bych ráda od Váš-ného styčka, neb vím, že každá

Anna M. Kučera, Tobias, Neb. - Ctěná pořadatelko a milé druž-ky! - Musím se zase jednou dostá-vit do naší milé "Ženské Hlídky". Nejprve děkuji et. pí. M. Burešo-vé za přání k Novému roku. Též i já Vám přeju mnoho zdaru a vše to nejlepší v tomto novém roce. Také příkladem 50 centů na Ú-sřední Matie Školskou a dou-fám, že nune bude vše čtenářek následovat. Abych psala, jaké zbyde máme pošlat, bylo by snad zbytečné, myslím, že postačí, vře-duji, že některý den jest teplo a druhý den zas zima, což zavějujíc počastí nezdravě a proto jest tu také mnoho nemocí. - Pí. Dvo-ráková od Blue Hill, Neb., mi vzkazuje, abych často psala, že náda ete dopisy z Tobias. Též pí. Hendrichová z našeho města mě vybil, abych často psala. Milé družky, též já bych ráda od Váš-ného styčka, neb vím, že každá

víte něco nového. A když se kaž-dá trochu rozezpěme a tak vzá-jemně si pohovoříme, bude nám pak radostno psati dopisy. Co jest tu čtenářek "Ženské Hlídky"? Kdyby každá z nás jen je-den dopis do roka do "Hlídky" napsala, co by tu bylo dopisů a to ze všech států. Ale ono se asi žádně do psaní nechce. Ze mi asi dě čtená pořadatelka za pravdu? Pí. B. Vostřesová od Wilber mi slibila, že se též s nějakým dopi-sem do "Ženské Hlídky" dostá-ví, ale zdá se mi, že marně po něm pátrám. Tedy, milé družky, pište často, a Vy, milé čtenářky, které jste se dosud do naší milé "Hlí-dky" s dopisem nedostavily, rače se k nám přidat. Srdceňý poz-dras čtené pořadatelce, et. red-ctké a všem čtenářkám a čtená-řům tohoto listu!

Františka Teplá, Leigh, Neb. - Ctěná redakce a vážená paní pořadatelko "Ženské Hlídky"! Předem Vám děkuji za přjeti do "Hlídky" a přeji Vám všem šťast-ný a veselý tento rok. Vám pak, milá paní pořadatelko, děkuji za přání, Vámi mi zaslané. I já Vám přeji totéž, aby nám všem totiž tento rok přinesl štěstí, zdraví a spokojenost. Bohužel, že té spo-kojenosti jest mezi námi tak málo a že nespokojenost ve mnohých domácnostech jest přičinou nelás-ky, svárů a zlostí. Kdyby všichni manželé, již se běhoun z lásky, hle-děli a snažili se vyhověti si vzá-jemně ve všem beze všech odmí-nu a vzdrů, byla by mezi nimi spo-kojenost. Ale ono se tak všude ne-lže a pak není divu, že se utvo-ří tři neb čtyři druhy manžel-ství, jak je jižá paní v jednom čísle "Pokroku" jmenovala. Pa-ní ta uznává takového muže, kte-rý jde do saloanu a vypije tam sklenku neb více piva, za hroz-né zlé a ošklivé stvoření. Ale není tomu tak. Neboť když si někte-rý muž zavádí, stane se jazyk jeho ohebnějši a jest mílo s ním si po-hovořiti. Já myslím, kdyby můj manžel jezdil z města domů častě-ji opily, že bych měla více klou-bků a koženin, neb by mi vše dal. Ale musím se mít k němu pěkně a kdyby se mi snad dralo nějaké živé slovo na jazyk, tu je zadr-zím za zuby (ale je to těžké, když už žádných nemám) a pořád na něj jen Honzičku sem, Jeničku tam. A on mě obejme a dá mi hubičku (nu, teď jsem to sama prozradila a tak nevím, jestli mi nerozhije hubu, a podruhé vám to povím) a je dobe. A větě mi, milá paní, že, mu nějakou tu sklínku piva přeju, ať je natočena třeba z hečky. Vždyť si také rá-da jednu v létě, když jest hezky teplo, vyrazím. A myslím, že jest to lepší, než kdybych se dala do žvýkání gumy a pak měla křív-á ústa. Paní ta uznala český lid za dost dobrý pro vyhovoření, ale já myslím, kdo do svého hužla sám kal snáší, že není hoden. - Vám, paní Schwarzová, srdečné děkuji za tu píseň. Nemyslíla jsem si věru, že jest tak dlouhá a pěkná. A také musí být mnoho a mnoho lét stará, snad hned z těch dob, kdy ta Sybilla prorokovala. Ale nevěřím, že se něco podobné-ho už teď stane. - Tak vidíte, drabě družky, pořád jste vřezili "Ženskou Hlídku", by se nám do ní mužští nepletli, a teď jsem se sama přesvědčila, že oni nejsou tak soběti ani zlí k nám ženám - vždyť jsou ochotni každě naše přání vyplnit. Když jsem v "Z. H." požádala o píseň, hned mi je-den pán s ochotou zaslal ji pěkně vypanou v soukromém dopisu. Tedy Vám, ctěný pane, učivě dě-kuji a buďte jist, že nikdy nevy-zradím, že jste z Humboldt, Neb. Dopisy-paní Otupalkovce a paní Vítamavosovce velice se mi zambu-vaří, neb z nich dýše láska a up-římnost i k těm mužům a pro každého z nich naleznou slovo a naluvy. Co jen pan Kastl, chudák, musí přesechnout a ony i jej poz-vazovaly k trpělivosti a - a ví-díte, už jsem se ho zase dočkaly. A není to veselější? Já myslím, že ano! A když jim pan redaktor odpoví na jejich dopisy nějakým tím slovíčkem, jak to dýše humo-rem! Tak vidíte, že k těm mužům musíme přece jen louť. Kdyby ského roku měla vícekrát příleži-tost bečarít sama, neboť jejího manžela viděti jezdil v okolí Schuyler a též jsem s ním mlui-li. Zatím pak se už naučila dobe

Anna Marcelino, Half Moon Bay, Cal. - Ctěná paní pořada-tele! Srdečně děkuji za přání k novému roku. Též i já přeji Vám v tomto nastávajícím roce mnoho zdraví a štěstí a et. vydavatelstvo mnoho nových obdětářel. Přich-zím a přáním svým přilíš, pozdě, když se vrátila nazpět z pouťi po celém světě. Odtud vyšla dne 27. května a stála zde do 10. čer-ven. Bylo to překrásné. Mezi 9. a 10. hodinou kometa vyšla jako královna, jsouce kol do kola ob-kloupena hvězdami velkými i ma-lými. A jen v kole tom hvězdy zářily, za ním byla obloha čistá a jasná. Bylo tu na miliony hvězd, jakoby se byly sešly z celého svě-ta, aby se rozloučily s kometou. Kometa stála zrovna nad naším domem a viděti jsme ji, jakmile vyšla. Vše jsem si zapnala. - Bylo veliké sucho od štědrého ve-čera. Bylo jasno a vál vítr pole-dní, takže jsme se dost potili až do 8. ledna, kdy nám začalo přšet a přšelo ve dne i v noci do 14. led-na. Dne 20. ledna přšelo opět e-ly den a noc. Ctěná redakce se mne táže, jsou-li zde jačí Češi. Sděluji jí, že jsme tu pouze já a moje dítky. Jsem zde již 36 roků a za dobu tu viděla jsem pouze jednoho Čecha, který nás vyhle-dal. Co je zde nového? Jest tu prodána železnice, kterou koupili lidé, již měli akcie. To znamená, že už nebude více jezdit. Společ-nost měla na ni vydati pět milio-nů a prodala jí za \$1,035,000. Od-

Anna Marcelino, Half Moon Bay, Cal. - Ctěná paní pořada-tele! Srdečně děkuji za přání k novému roku. Též i já přeji Vám v tomto nastávajícím roce mnoho zdraví a štěstí a et. vydavatelstvo mnoho nových obdětářel. Přich-zím a přáním svým přilíš, pozdě, když se vrátila nazpět z pouťi po celém světě. Odtud vyšla dne 27. května a stála zde do 10. čer-ven. Bylo to překrásné. Mezi 9. a 10. hodinou kometa vyšla jako královna, jsouce kol do kola ob-kloupena hvězdami velkými i ma-lými. A jen v kole tom hvězdy zářily, za ním byla obloha čistá a jasná. Bylo tu na miliony hvězd, jakoby se byly sešly z celého svě-ta, aby se rozloučily s kometou. Kometa stála zrovna nad naším domem a viděti jsme ji, jakmile vyšla. Vše jsem si zapnala. - Bylo veliké sucho od štědrého ve-čera. Bylo jasno a vál vítr pole-dní, takže jsme se dost potili až do 8. ledna, kdy nám začalo přšet a přšelo ve dne i v noci do 14. led-na. Dne 20. ledna přšelo opět e-ly den a noc. Ctěná redakce se mne táže, jsou-li zde jačí Češi. Sděluji jí, že jsme tu pouze já a moje dítky. Jsem zde již 36 roků a za dobu tu viděla jsem pouze jednoho Čecha, který nás vyhle-dal. Co je zde nového? Jest tu prodána železnice, kterou koupili lidé, již měli akcie. To znamená, že už nebude více jezdit. Společ-nost měla na ni vydati pět milio-nů a prodala jí za \$1,035,000. Od-

Anna Marcelino, Half Moon Bay, Cal. - Ctěná paní pořada-tele! Srdečně děkuji za přání k novému roku. Též i já přeji Vám v tomto nastávajícím roce mnoho zdraví a štěstí a et. vydavatelstvo mnoho nových obdětářel. Přich-zím a přáním svým přilíš, pozdě, když se vrátila nazpět z pouťi po celém světě. Odtud vyšla dne 27. května a stála zde do 10. čer-ven. Bylo to překrásné. Mezi 9. a 10. hodinou kometa vyšla jako královna, jsouce kol do kola ob-kloupena hvězdami velkými i ma-lými. A jen v kole tom hvězdy zářily, za ním byla obloha čistá a jasná. Bylo tu na miliony hvězd, jakoby se byly sešly z celého svě-ta, aby se rozloučily s kometou. Kometa stála zrovna nad naším domem a viděti jsme ji, jakmile vyšla. Vše jsem si zapnala. - Bylo veliké sucho od štědrého ve-čera. Bylo jasno a vál vítr pole-dní, takže jsme se dost potili až do 8. ledna, kdy nám začalo přšet a přšelo ve